

”Se vi går upp till Jerusalem i heliga fastetider”

Av Fredrik Brosché, lärare i själavård på FFG

På nytt klär vi altaret i violett. På nytt övergår mäsmelodierna till moll. På nytt bereder vi oss för den långa fastetiden.

På nytt anträder Jesus vandringen upp mot bergen, upp på ett kors och ner i en grav. På nytt ser vi hans mod i ensamhet, lidande och död. För att vi inte ska fly från vår tillvaros ensamhet, smärta och död, utan möta den – med honom.

På nytt vänds våra blickar mot Jerusalem där all mänsklig fåfänga, synd och ondska koncentreras. Staden är i fastan vårt förklaringsberg där Herrens tempel ligger, offren sker och Gud uppenbarar sig.

I Jerusalem gäller det att bli sedd

Du måste komma dig upp! Vara vacker och attraktiv. Skaffa dig pengar, makt, sexuell njutning. Är man liten i sig själv måste man bli stor genom att kräva allt ljus på sig.

”Jesus gick först.” Han är den *Förste* som förkroppsligar *agape*, den unika kristna kärleken. Endast *en* person i världshistorien har helt och fullt uppenbarat den.

Agape gör avkall på egenintresset och ”söker inte sitt”. Den ger för intet. Den glömmet att kräva motprestation. Den överväldigar och omvandlar oss. Den är ”stark som döden ... obetvinglig som dödsriket”. Inte ens häftiga vattenfloder kan dränka enligt Jesajas profetia. *Agape* går i döden för dem som var värda döden, som Medlare mellan Gud och människor.

I Jerusalem pratas det

Staden är full av prat om väder och vind. Prat om kändisar. Prat om de senaste skandalerna. Prat om allt som väcker folks nyfikenhet.

”Kärlekens väg” är dock inte bara en pratbubbla. Med kropp och själ går den in under ett ansvar för andra. Delar villkoren på botten, blir vår bottenbroder och axlar vår skuldbörda. Gud har en plan. Så stor är Faderns kärlek, att Han själv genom Sonen ska åstadkomma en försoning som gör oss helt rättfärdiga. Vi räddas från vår verkliga skuld och nöd genom en verklig försoningsdöd och en verklig uppståndelseseger. Han ger oss levande verkliga Ord som tröstar, lär, förmanar och varnar oss.

I Jerusalem finns makten

Alla är på plats. Kungen, översteprästen, den romerska ockupationsmakten. Här finns i folkmassan revolutionära zeloter beslutna att med våld kasta förtryckarna ur sadeln.

Maktbegär förblindar. Sebedaios söner vill ha hedersplatserna i Guds rike. De släpper in jämförelsens onda andemakt då de önskar makt. Det provocerar fram avundsjuka och harmsna reaktioner från de andra lärjungarna. Mot det säger Jesus att de främsta äreplatserna i Himmelriket tilldelas genom gudomlig utkorelse.

Jag kan liksom farisén ställa mig inför Guds ansikte i templet med inbillningen att jag har något att komma med. Då är jag omedvetet stolt över min egen rättfärdighet. Försöker jag köpa kärlek har jag inget förstått.

Agape betyder att den Andre tar initiativet, stiger ner och ger av sig själv. Nåden är alltid förekommande och asymmetrisk. Barmhärtighet är något större du utsätts för och lider. Att ta emot kärlek är att Någon som är starkare drar med dig och gör fastan till en *passions*historia för dig personligen.

Jerusalemsveckan förändrar världen

Då du överlåter dig åt Kristus kan du erfara att du är älskad trots allt. Ditt liv är en gudomlig barmhärtighetsgärning. Tacksamheten gör stenhjärtat levande och varmt. Latmaskar blir lysmaskar. Självupptagna typer chockar sin omgivning genom en ny öppenhet. Verklig kärlek gör människan ”glad, frimodig och oförskräckt inför Gud och allt skapat”.

Kärleken gör oss rika och skapar ett överskott: ”Du låter min bägare flöda över.” Vi får ”liv utöver liv”. Kärlekens Ande upprepar den barmhärtighetsgärning vi själva fått del av. ”Vi älskar, därför att han själv först har älskat oss.” Mottagarna blir också givare. Det viktiga är inte längre att förtjäna mest utan att tjäna mest.

Det finns en mening med ditt liv. ”Kristus har bruk för dig.” Den röda tråden är att gå i Jesu fotspår och ge kärlekens gåva vidare. I stället för världens makttänkande väljer kärleken efterföljelse och tjänande. Att vara en Kristus för sin nästa. Det är att vara Människa. Att möta varje nästa med respekt och förståelse. Sådana möten berör alla på djupet. Ty alla är skapade av och till ”den ende sanne Guden” och finner vila bara i Honom.